

portmidler, f. Eks. de ny store Iltogslokomotiver, kræve forandrede, forstærkede Sporforhold og hvad dermed staar i Forbindelse, saa at man ikke vil kunne komme igennem med den een Gang givne Bevilling. Selv om man paa enkelte Punkter kunde unnlade at gøre Brug af de ny Indretninger og Opfindelser, vil der dog ved at benytte sig af dem kunne spares saa meget i de aarlige Udgifter, at man mener det uforsvarligt i alt Fald ikke at komme til Rigsdagen med Forslag i saa Henseende.

Hvad de enkelte Anlæg angaar, som tilsammen udgøre denne Bevilling, tillader jeg mig at henvise til de udførlige Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og til de Oversigter, der som Bilag igen ere knyttede dertil. Hermed anbefaler jeg Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Justitsministeren har Ordet for at fortsætte sit i Gaar afbrudte Foredrag.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kom i Gaar i Omtalen af „Braaskovgaard“ saa langt, at jeg paaviste de efter min og vistnok de flestes Mening antagelige og rimelige Grunde, der vare for, at det ikke var lykkedes at faa Arbejdet rettidigt fuldført.

Jeg skal hertil endnu føje et Punkt, som jeg ogsaa mener, man bør tage noget Hensyn til, nemlig, at i den Kontrakt, der var indgaaet angaaende Arbejdets Udførelse, var som en Grund, der kunde medføre Udsættelse af de fastsatte Frister, ogsaa anført det Tilfælde, at der var Strejke eller Lockout i et eller andet af de paagældende Arbejdslag. Nu har den ærede Ordfører for Underudvalget (Jensen-Sønderup) vistnok Ret i, at afdøde Kehler eller hans Aktieselskab ikke har givet Justitsministeriet — det er sikkert — eller den tilsynsførende Arkitekt nogen formel, officiel Underretning om, at der var en Snedkerstrike; men paa den anden Side staar det for mig dog noget tvivlsomt, om man uden at være noget

streng i at holde sig til Ordene vil kunne se bort fra en Snedkerstrejke eller Lockout, hvad det nu var, som var saa notorisk og kendt over det ganske Land, som den, der forefaldt i Løbet af Sommeren, og om man virkelig skulde være saa formel at sige: „Ja, vi vide jo allesammen og have alle vidst, at der var saadanne Vanskeligheder i Snedkerfaget, Strejke eller Lockout, hvad det var, men da du ikke har givet os Brev om det, betyder det ingen Ting og kan ikke tages i Betragtning“. Naa, det er nu noget, der kan være forskellige Meninger om, men det er noget, som jeg har ment maatte i høj Grad undskyldes, at Arbejdet ikke blev rettidigt udført, at der var denne Strejke eller Lockout. Og jeg har ogsaa ment, at man, naar Spørgsmaalet blev om Dagmulkt, ikke kunde se helt bort fra dette Forhold eller de andre uafvendelige Begivenheder, som vare Aarsag til Arbejdets Udsættelse.

Nu hørte jeg den ærede Ordfører for Underudvalget udtale, at det gik ud fra, at disse Dagmulkt til Punkt og Prikke vilde blive trukne fra. Jeg beklager, at Underudvalget ikke har meddelt mig noget om denne Opfattelse, og beklager, at denne Sag i det hele ikke har været til Forhandling og Samraad mellem Finansudvalget og mig. Sagen er nemlig den, at det, som jeg har set paa som det, der ved den fortsatte Fremadskriden af denne Sag var det afgørende, var ikke, om Staten fik trukket nogle Dagmulkt fra eller ikke, men det var to helt andre Ting, den ene, at man fik Arbejdet fremskyndet saa hurtigt, som det efter Omstændighederne var muligt, og den anden, at man sikrede de lokale Haandværkere, som havde indgaaet Kontrakt med Selskabet „Kehler“ og udført Arbejdet for dette, at de fik deres Betaling, uden at de skulde melde sig i Konkursboet og uden at komme til at lide nogen Afkortning. Det var et Spørgsmaal, som ved Finanslovens første Behandling blev meget stærkt fremdraget af det ærede Medlem for Bjerre (Jørgen Jensen), og det er noget, jeg har ment, at man næst efter dette at faa Arbejdet fuldført hurtigst muligt maatte lægge Vægten paa.

Og idet jeg er gaaet ud fra, at Administrationen i Henseende til Spørgsmaalet om Inddrivelse af Dagmulkt har en vis Frihed, og idet jeg ikke kendte den Stilling, Underudvalget indtog overfor dette Spørgsmaal, har jeg, ved at overdrage Arbejdet til det ny Selskab „Phønix“, som paatog sig at fuldføre det, lempet Spørgsmaalet om Dagmulktene noget.